

Oogstdienst – zondag 11 oktober

1 Kronieken 29: 11-19

Toen loofde David de HEER, ten aanhoren van de hele gemeenschap. Hij zei: 'Geprezen bent u, HEER, God van onze voorvader Israël, voor altijd en eeuwig. 11 U, HEER, bent groots en machtig, vol luister, roem en majesteit. Alles in de hemel en op aarde behoort u toe, HEER, u bezit het koningschap en de heerschappij. 12 Roem en rijkdom zijn van u afkomstig, u heerst over alles. In uw hand liggen macht en kracht besloten, u beslist wie groot en machtig is. 13 Daarom danken wij u, onze God, en prijzen wij uw luisterrijke naam. 14 Wat ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zijn gebleken zo veel kostbaarheden af te staan? Alles is van u afkomstig, en wat wij u schenken komt uit uw hand. 15 Net als al onze voorouders zijn wij slechts vreemdelingen die als gasten bij u verblijven, ons bestaan op aarde is als een schaduw, zonder enige zekerheid.'

Lucas 17: 11-19

Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. 12 Toen hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen hem tien mensen tegemoet die aan huidvraat leden; ze bleven op een afstand staan. 13 Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' 14 Toen hij hen zag, zei hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien.' Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. 15 Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. 16 Hij viel neer aan Jezus' voeten om hem te danken. Het was een Samaritaan. 17 Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen? 18 Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' 19 Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.'

704 Dank, dank nu allen God

Andijvie, bieten, spinazie, wortels, pruimen, noten, appels. Heerlijk toch. Vorige week ging Samuël boodschappen doen met mijn lijstje en... niet te doen, er waren geen nectarines!

Wat zijn we 't gewoon om alles het jaar rond te kunnen eten, fruit en groente van heinde en ver, altijd beschikbaar, in zijn mooiste vorm.

Het lijkt elk jaar een beetje verder van ons bed... oogstdienst. Het heette vroeger: dankdienst voor gewas en arbeid. De arbeid viel weg – Tenzij je naar Boer zoekt Vrouw kijkt... wie kent er nog de noeste arbeid van de boerenstiel? Die typische arbeid die zo seizoensgebonden is. In de zomermaanden bijna dag en nacht, zondag en weekdag. In de winter stil en rustig, in de donkere dagen samen op het erf, werken in de schuren...

Dankdienst voor gewas, voor de oogst... Dat doen we één keer per jaar. In het najaar, wanneer de grootste oogst is binnengehaald, maar ook dat realiseren we ons niet meer, omdat alles er altijd is.

Wat laat het scheppingsverhaal ons weer horen? God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren... De zon, de lengte van de dagen, dat is het enige waar wij seizoenen nog aan herkennen!

Oogst in de bijbel wordt op verschillende momenten gevierd. Bijna alle joodse feesten hebben ook een dankbaarheid voor de oogst in zich. En oogst, dat mag je ruimer zien, heel ruim.

Lucas beschrijft ons een verhaal van tien mensen die bij Jezus gaan om genezing. Zij waren melaats, een verschrikkelijke ziekte die ook nog zo besmettelijk was dat de priester erover moest oordelen of iemand genezen was, en hem rein verklaren, zodat hij weer in de samenleving kon worden opgenomen. De zieken kwamen dus bij Jezus, werden genezen en moesten dan naar de priester. De priester gaf zijn fiat, verklaarde hen rein, en pas dan waren ze ook effectief, naar de wet, genezen. En zo gingen ze naar huis. Negen van hen toch. Blij, genezen. Maar één ging niet naar huis. Hij keerde terug naar Jezus om hem te bedanken.

Die tiende man... vond het blijkbaar niet zo vanzelfsprekend als die andere negen... Hij liep over van dankbaarheid en wilde dat met Jezus delen. Hij wist dat zijn genezing van God kwam en Jezus gaf hem opnieuw een geschenk: 'Uw geloof heeft u gered.' Naast zijn genezing kreeg hij ook nog redding, bevrijding,

vergeving. Want Hij geloofde in de kracht van God. Het was geen wonder waar hij recht op had. Zijn genezing was genade van God. Wat een oogst!!

Hoe dankbaar zijn wij voor onze oogst?

Negentig procent van de mensen vindt het normaal dat alles in de rekken ligt en gaat mopperen als het er niet ligt of er niet meer perfect uitziet.

Ik denk dat we allemaal wel eens achteloos boodschappen doen en het zonder de minste dankbaarheid opeten of zelfs laten liggen. We moesten ons schamen...

En dan te weten dat het precies gaat zoals in het verhaal dat Lucas schetst: Diegene die dankbaar naar de Heer terugkeert, die krijgt er nog zijn redding bovenop. De psychologie erkent dat wie dankbaar is en positiever in het leven staat er veel bovenop krijgt. Er zijn stromingen geweest, eind de jaren negentig die ervoor gingen om de mensen een dankbare en positieve houding aan te leren, liever dan stoornissen te behandelen.

Het is goed om regelmatig na te denken: wat is onze oogst. Waarvoor kunnen we danken? En dat is vaak veel meer dan we denken: er gebeurt namelijk ook veel in ons leven wat we niet wilden, maar door alles heen is er dikwijls toch nog iets om dankbaar voor te zijn. Er is een Amerikaanse boutade, wanneer iets fout gaat, toch te zeggen: God is good, all the time and all the time, God is good...

Dankbaar is ook David. Hij looft en prijst de Heer. Wat een prachtige tekst. 'Geprezen bent u, HEER, God van onze voorvader Israël, voor altijd en eeuwig. U, HEER, bent groots en machtig, vol luister, roem en majesteit. Alles in de hemel en op aarde behoort u toe, HEER, u bezit het koningschap en de heerschappij. Het was heel wat voor David om dat te zeggen, want hij was de koning over heel het Verenigd Israël. Wanneer hij God koning noemt, zegt hij zoveel als: alles wat ik ben komt van de Heer. Uit mijzelf ben ik niets.

Nochtans was dat niet vanzelfsprekend, want David had veel gerealiseerd. Hij was van nul begonnen, als schaapherder, gezalfd door de Heer, maar steeds weer moeten vluchten voor zijn voorganger, Saul. Nu heeft hij een groot, vredig koninkrijk, daar heeft hij veel voor moeten doen, een prachtig paleis, zijn roem is bekend tot ver buiten de landsgrenzen. Wat David nu nog wil doen, is voor de Heer een prachtige tempel bouwen. Hij heeft daartoe gigantisch veel

schatten van mensen verzameld. Goud, zilver, vanalles het mooiste en waardevolste dat zal dienen voor het huis van God. Maar God heeft het anders gezien. De naam van David wordt net iets te groot. Misschien zou het niet goed zijn geweest voor hem. David mag de tempel niet bouwen. Het zal zijn zoon Salomo zijn, die de eer te beurt valt.

David is daarin behoorlijk teleurgesteld. Maar hij denkt na en hij komt terug bij God uit. Want alles wat hij heeft, al wie hij is, komt van bij God. En in die geest kan hij verder en kan hij de eer aan zijn zoon Salomo overdragen.

David vertelt dat ook zo aan de mensen: Wat ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zijn gebleken zo veel kostbaarheden af te staan? Alles is van u afkomstig, en wat wij u schenken komt uit uw hand. Ons netto loon of pensioen, ons huis, ons eten, onze kinderen, alles komt uit Gods hand. Wij eten uit Zijn hand, wij leven uit Zijn hand.

We kunnen aansluiten bij de woorden die we vorige week hoorden: “De aarde en haar rijkdommen zijn van de Heer.”

David vertelt ons dat in hele mooie woorden:

Net als al onze voorouders zijn wij slechts vreemdelingen die als gasten bij u verblijven, ons bestaan op aarde is als een schaduw, zonder enige zekerheid.

...

Als je het leven dat wij leven, naast dit vers legt:

Net als al onze voorouders zijn wij slechts vreemdelingen die als gasten bij u verblijven, ons bestaan op aarde is als een schaduw, zonder enige zekerheid.

Wij zijn vreemdelingen en gasten; wij leven van wat we ontvangen. Het is David die ons dat leert, David die zelf enorm veel gepresteerd heeft en daarvan zegt: Lof zij de Heer.

Ons bestaan is als een schaduw, zonder enige zekerheid. De corona-, klimaat- en andere crisissen maken ons dat pijnlijk duidelijk. Pijnlijk, omdat we het zelf vaak niet doorhebben. We voelen ons zeker, dankzij onze eigen prestaties.

Maar dat is niet wat de bijbel ons leert. Zoals de Samaritaan die dankbaar terugkeert naar Jezus, omdat hij weet waar de kracht vandaan komt, zo is het ook aan ons om steeds weer naar God terug te keren en Hem te danken voor alles, maar dan ook alles...

Wellicht worden we dan ook een stuk vrolijker, als we danken voor het opstaan, voor onze kleren, voor het dak boven ons hoofd, voor de mensen die we op allerlei manieren kunnen ontmoeten, voor het gezonde eten, voor de dessertjes, voor de koude en de warme dranken, voor onze vrijheid in gedachten, voor de mogelijkheden en de creativiteit, voor de nabijheid van onze God...